

ועדת החקירה, ישיבה קכ"ב

24.7.74, ישיבת בקר

העד: סא"ל (מיל) אסף יגורי

6851

- היו"ר אגרנט: אתה סא"ל אסף יגורי ?
- יגורי: כן .
- היו"ר אגרנט: אתה סצהיר בהן צדק לאמר את האמת ?
- יגורי: כן.
- היו"ר אגרנט: העדות שלך היא סודי והדיון סודי.
- סחי נולדת ?
- יגורי: ב-13 בפברואר 31.
- היו"ר אגרנט: איפה ?
- יגורי: במשק יגור.
- היו"ר אגרנט: אתה יכול לאמר לנו מה הם פרטי החנוך שלך
- ואחר כך הפרטים הצבאיים העיקריים ?
- יגורי: גדלתי במשק יגור, בי"ס עטמי, תיכון יגור, לימודי כלכלה בשילוב האוניברסיטה בתל-אביב
- השכלה גבוהה "אפעל" של הקבוץ המאוחד, יש מסגרת מיוחדת כזאת, והשתלמות במינהל עסקים. לא במרחי.
- היו"ר אגרנט: הפרטים הצבאיים.
- יגורי: החגיגתי במרץ 1950, אגש השתחררתי
- בפרייל 1952 כסגן משנה. עשיתי מסלול של קצינים
- מועין, מ"ס, סמ"פ, מ"פ, סמג"ד, מג"ד. מפקד יחידת סיור, סמג"ד, מג"ד.
- היום מפקד אגד חזוקה, אגדה 440. האגדה מוסבת ללא ממלא תפקיד.
- מילואים.
- היו"ר אגרנט: מה עיסוקך היום, אם סותר לדעת ?

24.7.74, ישיבת כקר

העדף סא"ל (מיל) אסף יגוריי.

6852

- יגוריי:
אני מנהל חברות פרטיות אחת בחיירות
ואחת בקבלנות בנייה.
החברה הראשונה - "החברה לכפרי נופש ומלונאות";
השנייה - חברה לקבלנות בניין בשם "חפציבה".
כירושלים, כרהוב יפו.
- היו"ר אגרנט:
ממתי אחת במילואים ?
יגוריי:
מאפריל 1952.
- היו"ר אגרנט:
מה היה חפקידתך בשגלג במלחמה, מתי נקראת ?
יגוריי:
ב-6 לחודש בשעה 9.30 בבקר, מכיתי בהרצליה.
היו"ר אגרנט:
אתה פסרת עדות בפני אל"ם כרמי ?
יגוריי:
נכון.
- היו"ר אגרנט:
האם אתה מאשר את נכונות העדות הזאת ?
יגוריי:
בפירוש.
- היו"ר אגרנט:
ספר לנו מה שקרה איתך ביחידה שלך בזמן
המלחמה, בעיקר כיון ה-7 וה-8 לחודש.
יגוריי:
אני אנסה לחאר כפי שזה התפתח, ואחר כך
במידה וחרצו להיכנס ליותר פרטים,
ידין:
אתה נפלת בשבי ב-8 לחודש, פן ?
יגוריי:
ב-8 לחודש לפנות ערב.
אני, נקראתי בשבת בבקר, כשעה 11 הייתי כבר
ביחידה בכית-דרס, (ידין: - סלח לי רגע אחד, זה גרוד של איזה חטיבה ?)
זה גרוד 113 של חטיבה 217, המח"ט הוא נתן ניר, "נחקה".

24.7.74, ישיבת בקר

6853

העד: סא"ל (מיל) אסף יגור

יגור:

בשעה 11 הגעתי לכית דרס. מצאתי מצב של חוסר בהירות, מיד התחילו להגיע קצינים נוספים, ירדנו לימ"חים והתחלנו לארגן את הקליטה של האנשים, ובקביל בדיקת הציוד. לא אחרכו על הנושא הזה, אם תרצו לעמוד על הפרטים של נושא הימ"חים בפרט, אבל היו סדרת תקלות מדאיגות, (היו"ר אגרנט - על זה אחת מסרת עדות בנפרד) מסרתי על זה עדות בנפרד, ועל כאן אינני מחעכב כאן, אלא אם תרצו.

בשעה 10.30 בלילה הייתי ערוך עם 10 טנקים על גבי

מובילים, ועוד פלוגת החרמ"ש על גבי זחלילים ועוד שני ג'יפים. לפי הוראת הסמ"ט נענו לכיון כלוזה. לא היתה פקודה, לא היתה משימה מוגדרת לא היתה קבוצת פקודות, לא היה תדרוך, היה ערפל מוחלט. משום שלפני זה, הוסבר שטחית שזה כנוס והתארגנות באזור בית-דרס. דובר בהחלה על ג'יפים ניצנים, אבל זה בוטל, היה ספק לגבי מקום הכנוס. הסתבר שמכל הכוח של החטיבה שירד, הגדוד הזה ביצע את הכל קצת יותר מהר מכל האחרים, והיה למעשה היחיד שהחטיבה יכלה לשלוח קדימה. ואמנם הגדוד נסע בנסיעה שוטפת עד 5 לפנות בקר. הגענו לצומת רומני ללא עצירה. אני מוכרח כאן לציין,

היו"ר אגרנט:

באיזו שעה?

5 לפנות בקר, ה-7 לחודש, צומת רומני.

יגור:

לפני שנתקלת?

לסקוב:

לפני שנתקלתי.

יגור:

אני מוכרח כאן לציין, שהוך כדי תנועה

קצינים גילו מסירות לא רגילה, ודחפו לנו השלמות של החמושת בעיקר חמושת קלה. הגענו לצומת רומני, פגשתי לראשונה את סגן מפקד הגי"ש שאלתי אותו אולי הוא יכול להבהיר לי מה הולך בשטח, (דב איתמר) הוא עמד עם גיפ בודד, והוא כנראה המחין, או חיכה, להכוונת תנועות האוגדה.

6854

ועדת החקירה, ישיבה קכ"ב
24.7.74, ישיבת בקר
העד: סא"ל (מיל) אסף יגורי

יגורי: הוא אמר לי שסופחנו לאוגדה 162
בעוד שאוגדניח אנו שייכים ל-164.
הוא אמר לי, לעדכן אותך אני לא יכול משום שגם אני לא יודע,
אני יודע שיש לנו עכשיו ארבעה סנקים כשירים, בגזרה הזאת שעדיין
משחקים, והצפיפות מוכנת מעצמה.

זאת הייתה הפעם הראשונה שבעצם הבנתי מה
מתרחש בגזרה שלפנינו. משום שלא ידעתי מה הבהילות והלחץ והסתח הנוראי
שהיה, ללא פקודות, ללא תדרוך וכו'. פרסתי את הכוח בתנועה מאובטחת
על גבי הציר, משום שהיתה לי כבר תחושה - לא ידיעה - אלא חחושה שמהו
מתרחש, והגעתי לבלוזה, לבונקר הפקוד של בלוזה. כשנעמדתי עם הכלים
שלי של ספקת הגדוד ליד בונקר הפקוד של בלוזה, קבלתי בקטר פקודה -
לראשונה - מהמח"ט שכוחות שמאחורי הגדוד שלי עלו על מארב של קומנדו מצרי
שעל הדרך; כוחות קומנדו מצרי חסמו את הציר, וחקפו כוחות שנעו אחרי.
עם הסנקים שלי לא התעסקו, נתנו לנו לעבור, זו גם הייתה שעת דמדומים ראשונה
והיינו מאובטחים, וחקפו כלים רכים. הראשונה שנפגעה הייתה שם משאית
ואחריה, שני זחלילים ואחר כך התחילו להכנס תחת אש יעילה כלים נוספים.
מכיון שהייתי הכוח היחידי שהייתי מסוגל, כנראה, לטפל בעניין, קבלתי
פקודה להיסוב לאחור ולתקוף את גדוד הקומנדו.
נתתי פקודה בקטר לשלושת המ"פיים שלי ולמ"פ החרמ"ש, בניתי את הכוח
כך שנע איתי כל אדם אלמנטים של כל היחידות, הפקוד שלהם. כלומר
שלוש המ"פיים על גבי סנקים,

ידין: היו לך 10 סנקים עם שלושה מ"פיים ?

6853

ועדת החקירה, ישיבה קכ"ב
24.7.74, ישיבת בקר
הער: סא"ל (מיל) אסף יגור

יגור:

נכון. מראש בניתי את המסגרות, כדי שכשיגיעו
סנקים נוספים, השלד הפיקודי יהיה מסוגל לקלוט
אותם. בשלב זה 10 סנקים בלבד והזח"למים. עשינו תנועה לאחור, מ"פ אחד
תקף משטח גבוה, שני מ"פיים יחד איחוי מציר הכביש, ומ"פ אחד מסתער בינינו
לעבר הקומנדו המצרי. שלב ראשון נפגע סנק מג"ד, קצין אג"ם שהיה
נהרג, ועוד שני אנשי צוות, היו לי מיד בשלב הראשון 7 הרוגים ו-12 פצועים.

לסקוב:

המג"ד נהרג ?

יגור:

לא, המג"ד אני הייתי. קצין אג"ם, הקמב"צ

שלנו, למעשה קצין הסכצעים של הגדוד נהרג

ועוד 7 מפקדים וחיללים נוספים ונפצעו 12.

כעבור כ-10 דקות נפצע פצעים די קשים מ"פ אחד ופצעים די קלים מ"פ שני

אבל המטיף לתפקד. ואז הערכתי שהעסק הזה עם הקומנדו זה לא עניין של

"שטיפה" אלא עניין של לחימה. ונתתי פקודה מפורטת איך לחקוף את הגדוד

הזה ואמנם כעבר מספר תנועות בשטח ותפיסת שטחים שולטים, גם ירי חוחחים

וגם ירי מקלעים, וגם עם חרמ"ש מסתער חסלנו את הגדוד הזה, שהיה באותו

שטח. כל זה היה כ-6.30 בבקר.

הכוח הזה, שאנחנו נתקלנו בו, חסלנו אותו. זה היה בסדר גודל של עשרות

חיללים ואחר כך נאמר לי שהיו שם כ-150 אנשי קומנדו.

אני לא חושב שאח כולם אנחנו חסלנו, אבל את כל אלה שהיו בציר השליטה

שלנו חסלנו בסדר גודל של עשרות אנשים, מצויידים כנשק נ.ט. ר.פי.גי.

קלצניקובים, מימיות מים, כדורי מרץ, לוחמים נוקשים, אמיצים, לחמו

עד הסוף והיה קשה מאד להתגבר עליהם.

6856

ועדת החקירה, ישיבה קכ"ב

24.7.74, ישיבת בקר

הער: סא"ל (מיל) אסף יגורי

יגורי:

מיד נעשה סינוי הנפגעים לעבר בלוזה

שם היחה מרפאה, וקבלתי פקודה להמשיך בתנועה

לעבר קנטרה ולכלום באזור שנקרא מרתף-יורם-סייסמוגרף, לפי מפת הסיריוס.

בערך 14 ק"מ סקו החעלה.

המשיך כ.צ.מ.

הער: סא"ל (מיל) אסף יגורי

יגורי: (המשך) זה בערך 14 ק"מ סמוך התעלה בקו תעלה נאמר מזרחית-צפונית

לקנטרה, בדרך עברתי ע"י מערה שפפוזרים לאורך סיני ופגשתי

קבוצה חיילים מנפלטי המעוזים, נחתי להם מיס, סוכריות, עודדתי קצת את המורל שלהם, הם אמרו לי ש"אלוהים ישמך את נשמתנו", הפגישה הזאת א נתנה לי עוד פעם חחושה מה באמת מתרחש בקו, כי פקודות עדיין לא היו וחמונה פוגדרת של מצב הלחימה בגיזרה לא היחה.

נחתי פקודה בקשר שאני יחד עם פלוגה "מ" נתפוס את "מרחף",

זה על הציר המרכזי ליד קנטרה, פלוגה "כ" תתפוס את "יורם", ופלוגה "ל" תתפוס את "סייסמוגרף", כאשר את הזחל"מיס השארתי מאחור מתוך שיקול שלא ייכנסו לטווח ארטילרי ולא לטווח נשק נ"ס. עדיין החפוצה לא היחה ברורה כל כך, החחיל להחשיך. ואז שמעתי בפעם הראשונה את הסמג"ד שלי, את דוד ילין ז"ל, אומר לי ברשת שהוא בדרך אלי, הוא מטפל בפצועים שנפגעו באזור בלוחה מהתקפת ארטילריה ובעיקר התקפת אויר, ומיד הוא מצטרף אלי עם כ-7 - 8 סנקים נוספים. ו אמנס כערכ, בסביבות השעה 7.00 - 8.00, הגיע הסמג"ד עם חגורת שהשלימה אותי עד 20 סנקים, היו לי עוד 12 סנקים נוספים, 11 - 10 סנקים, אחד שאיכד את הדרך, תעה ובא אלי. וזה סיפור כפני עצמו, מפני שזה היה סנק מג"ד של גדוד 126, שהלך לאיבוד, וכתוצאה מזה שהסנק שלי חוסל בקרב עם הקומנדו אז שאלתי את הצוות אם הוא מעדיף להצטרף אלי או הוא מעדיף לחפש את הסמג"ד שלו. החשובה של מפקד הסנק היחה שהוא לא מכיר את הדרך והוא מעדיף להצטרף אלי, וכך היה לי סנק קדמי עם מערכות קשר, וזה איפשר לי שליטה טובה מאד בהמשך הלחימה.

אני בלמתי, פרשתי את הכוחות, נחתי פקודות, הכל מתוך

קריאת השטח והמפוח, ללא ידיעה עדיין מה מתרחש בגיזרה שמפול. בערך בשעה 9.00 בערב עלה המח"ט שלי על הרשת ואמר לי שמתנהלה איזון שהיא קבוצה פקודות או תדרוך באיזור בלוחה, שאני לא אוכל להגיע לשם מפני שיש לי משימה אחרת - לחלוץ את הכוח או לספל או לבצע התקפת הטעיה לעבר "מילנו" (קנטרה), לא להתחבר אל הכוח הזה, אלא לבצע התקפת הטעיה על מנת לאפשר לו להחלץ בכוחות עצמו. ומאחר ו"מילנו"

הער: סא"ל (מיל) אסף יגורי

טכותרת בתוך העיר וסגורה ברחובות השיקול של מפקדת הגיזרה ומפקד החטיבה היה שנסיגון של החתכרות יעלה כקורבנות. והאזור היה מוצף בנ"ט ולא היתה סבירות גדולה להכנס ולהתחבר. לכן הפקודה שאני קיבלתי לבצע התקפה מאזור "מרתף" מבויימת לעבר "מילנו" כמבט לאפשר להם כתוצאה מכך להחליץ.

ואמנם - זאת עשיתי. פרשתי את כל הגדוד, בעצמתי אש מלאה, כולל אש חתכתיים. ביצעתי התקפה לעבר "מילנו", וברשת הקשר, באמצעות מהוור, שמעתי שהם נחלצו מן המעוז שלהם. הסיפור שלהם הוא סיפור בפני עצמו, חלק יצא וחלק נשאר, ואינני רוצה כאן להתייחס לזה. על כל פנים את תפקידי מילאתי, דייווחתי שביצעתי את התפקיד.

קיבלתי פקודה לקרוא שחר לחזור וליצב קו באזור הזה -

"יורם", "מרתף", "ורמונט". ואמנם ב-5.00 בבקר, לקראת אור ראשון... (ידין):
ב-8 (לחדש) כן, ב-8 לחודש, פרשתי את הכוחות. וירדה עלינו התקפת אויר. היתה זו התקפת אויר חזקה אבל לא מדוייקת, הכלים היו מפורזים, מוסוויס היסב כשטה, ולא נפגע אף אחד.

בערך בשעה 7.00 - 7.30 קיבלתי פקודה שכל החטיבה תנוע לעבר

ציר "הזיזית", זה ציר הרוחב הזה, לעבר "חביכה" - "חביכה" זה הציר הזה הנכנס אל הפירדאן - ופקודות יינתנו במהלך הדרך תוך כדי בלימת האויב לכיוון מערב. הפקודה שאני נחתי לכוחות היתה כזאת: שאנחנו נדלבג כדילוגים תוך בלימה בחזית והוצאת כוחות והעתקתם דרומה.

מה היתה המטרה של הפעולה הזאת?

לסקוב:

המטרה של הפעולה הזאת, לפי הפקודה, היתה לבלום כוחות

יגורי:

שריום שניסו לחדור לתוך הציר הזה של "הזיזית". ושנית -

להרוויח שטח ולהגיע לאזור "חביכה", שהפקודה היתה להגיע אליו.

בתנועה הסיבוכית הזאת יצא לי יום לחימה שהחחיל ב-7.00

העד: מא"ל (מיל) אסף יגורי

כבוקר ונמשך עד 2.30 אחה"צ. השמדתי 12 סנקים שנראו דולקים וסדר גודל של עשרות רבות מאד של אנשי חי"ר. אני מניח שהיו יותר סנקים נפגעים, אבל 12 היו דולקים, אבוקות דולקות.

היו"ר אגרנט: אני מכין שהם הפגיוז אחכס כל הזמן.

יגורי: הפגיוז אותנו. היינו כל הזמן חתת אש ארטילריה מדוייקת עד כדי כך שהיה לנו דיסווי כאילו יושב קת"ק אצלנו ומנהל את ההפגזות. אבל למרות זה במשך כל היום אף אחד לא נפגע, שום דבר, אפילו לא זחליל אחד.

ירי: אחת הייתה גדוד קדמי?

יגורי: אני כל הזמן הייתי גדוד קדמי. אינני יודע איך זה קרה, אבל מכל החטיבה למעשה הגדוד שלי היה הגדוד היחיד שגלחם כל החקופה הזאת. ולקראת 2.30 אחה"צ הגענו לעבר "הברגה", זה אותו יעד ששולט על (?) .

כשהגענו כאן למטה אחה"צ, די סחוסים, די עייפים, די קצרים בתחושת, די קצרים בדלק. אני הספקתי לתדלק בלילה הקודם, כשהגיע הסמג"ד וכיצע פעולה נפלאה של תיקון הכלים, תחמוש מחדש, הדלוק מחדש. אבל צריך לזכור שהיתה התקפת לילה לעבר קנטרה ובמשך היום קרבות שריון בסריון. והגענו לשעה 2.00 קצרים מאד בתחושת ובדלק.

ואז הוצאנו משקפות ועליתי למעלה להצפייה. ואז למעשה בפעם הראשונה מאז שיצאתי ממחנה בית דרס נפגשתי עם המח"ס שלי. אני פה מוכרח להעיר איזון הערה אישית, אני מרגיש בזה צורך, זה בחור אמיץ, מוכשר, תקיף, החלטי.

היו"ר אגרנט: מי זה?

יגורי: נתן ניר. עלינו לעמדת הצפייה, הסתכלנו על השטח, וראינו

שטח מוכה בשריון, מוצף שריון, מוצף ארסילוריה, מוצף חי"ר, והערכנו את זה כסדר גודל של עשרות רבות של כלים, וצריך לזכור שאני עדיין משחק עם 20 סנקיס. ולפי הקשר ששמעתי אצלו במכשירים הבנתי שדורשים ממנו שנבצע מיד החקפה לעבר "חזיון", ושמעתי אותו מתווכח עם הממונים עליו שזה לא סביר, שאנחנו גם קצרים, וגם לא סביר לאור הערכת יחסי הכוחות. ואז, למעשה, בפעם הראשונה חבורת הקצינים שלי, שפה מוכרחים לציין שזו הייתה חבורה יוצאת מן הכלל, כולה עברה את מלחמת ההתשה. כל הגדוד אצלי הוא גדוד צעיר מאד, הקצינים הם כולם בעלי נסיון קרבי מסוּשן, שלפחות היה חתח אש. המפקדים האלה הם ממש מפקדים מעולים ללא יוצא מן הכלל. והם באו אלי ואסרו לי "אסף, ההערכה שלנו היא שדורשים מאתנו דבר לא סביר". וזאת למעשה היתה ההערכה של כולם, כל אלה שהיו בשטח. הגדיל לעשות בזה מ"פ פלוגה 1, שנהרג, ויחקין (?) משה, הוא אסר לי "אם אתה הולך - אני הולך אחריו, אבל זה איבוד לדעת". ועל הרקע הזה ננתי גם אני ביסווי לגבי סבירות הפקודה הזאת לתקוף. והפקודה אמרה כך "החטיבה תתקוף במקביל את "חזיון" ואת "שחף" - אלה שני מעברים על פני התעלה, "שחף" זו מעבדה צפונית - כאשר גדוד 113 יתקוף את "חזיון", גדוד 142 יתקוף את "שחף". יש סבירות שנקבל במקביל גם החקפה של חטיבה שכנה, 460, זאת הייתה חטיבה בי"ס שעמדה במקביל לנו ולפנינו כבר הייתה ערוכה בשטח, - בסיוע חיל אויר לשטוף את השטח ולהעביר שלושה סנקיס לצד השני".

לסקוב: מה פרוש "לשטוף את השטח"?

יגורי: אני גם כן לא מבין. והיה לי אח"כ הרבה זמן לחשוב על

כך. ושאלתי מי שכנראה העביר את הפקודה, והוא אסר לי

"היה (?) ואתם הייתם בית הספר שלי".

או שאתה נוהג כמו שנוהג השיקול שהיה מה היה פשוט. אה/מפקד כזה"ל, אתה עומד נוכח

פני האויב ומבצע את מה שתובעים אה ממך לבצע, או שאתה אומר "אני לא יכול לתפקד

בצבא הזה והולך לאיזה שהוא מקום אחר". אני מוכרח לכס, היו לי כמה רגעים קשים

בהיים, וזה היה אולי הקשה ביותר. משום שצריך לראות את כל הרצף ולהכין אותו, צורת

היציאה שלנו מבית דרס, גרוד הקומנדר, ההתקפה לעבר "מילנו", צורת הבליטה, הכל ללא פיקוד, ללא תיאום, קצרים בתחמושת, קצרים ברלק, חחח לחץ נוראי, בורדים יחסית בשטח. לבצע סין פעולה מסוג זה - זה היה פחות מסביר.

ואז עשיתי "רגע, חושבים" ואמרתי לעצמי "יותר מאשר להקריב את עצמי ואת היוזמה שאני מפקד עליה אינני יכול". המפקד שלי נמצא על ידי בשטח, זו גם דעתו, ואז קיבלתי פקודה חד-משמעית "בצע, סוף!".

ידין: ממי קיבלתי?

יגור: מהמח"ט. ואצלנו כשאוטרים "בצע, סוף" צריך לבצע,

חובה לבצע, אין שום אפשרות אחרת, למרות כל מיני

פרשנויות אחרות ששמעתי, ואני לא מקבל אותן, אני חושב שכאשר נוחנים פקודה

כזאת צריך לבצע. וכך נהתי פקודה, קראתי למפקדים, דיווחי אותם באינפורמציה

שהיתה לי ופרשתי את הכלים בשטח. המח"ט עוד ביקש ממני סנק, ורי התקוממתי - אבל

נאלצתי לתת לו סנק, וחבל - מתוך ה-20 שהיו לי סנק אחד זה אחוז גבוה מאד.

נפחי לו סנק ויצאתי להתקפה.

צורת ההתקפה, תזכרו, הייתה מוכרחה להראות כך על הרקע

הכללי הז, ש-142 "שחף", גרוד של שמשי מחסיבת בי"ס חוקף במקביל לי אא בציר

"הביבה" מצד דרום. אניחוקף מצד צפון והוא מדרום.

ידין: הגרוד של שמשי היה ב-460 או ב-500.

יגור: אינני זוכר, על כל פנים הוא היה פרוש בשטח, ואמרו לי

שזה שמשי. והוא עומד ומיירה לפני והוא ערוך. ואז

לנחי

אמרתי אאאאאאאאאאאאאאאאאאאא "למה שאנחנו נחוקף? בולם גם אנחנו נבלום ונערך",

על כל פנים זאת הייתה דעתי. בינתיים נערך, בתארגון, נתחשב, נקבל פקודות ברורות,

נקבל את הסיוע האלמנטרי המקובל, ואז נבצע תקיפה. הפקודות היו אחרות.

ואני אומר את כל זה כי אחרת אני בכלל איני סבין איך

הער: סא"ל (פיל) אסף יגור

מישהו היה מרשה לעצמו לתח פקודה. אלמלא ההנחה הכללית שיש פה סדר גודל של חטיבה, גדוד 141, גדוד 113, גדוד 460, שלושה גדודי סנקיס טובים, מסוגלה לפתח איזה שהוא סאמך בעזרת סיוע אוירי.

תוך כדי ההתקפה הבנתי מהקשר א) שגדוד 142 אינו תוקף,

הסתכן בחולות, כן מוצא, לא מוצא, ש-460 עומד במקומו, סיוע של היל אויר אני לא מקבל. אכל זה כבר תוף דהירה לתוך השטח.

דפה אני צריך להגיד משהו על אופי השטח. השטח הוא כולו פלסו עם גבהות משופלצת, די נמוכות. די שטוח, אבל טוב, סביר, לארטילריה, חי"ר. וצריך לזכור שזה כבר יום שלישי של המלחמה לפגזות ערב. והיה כבר זמן למאמץ העיקרי של הארמיה השניה להתחפר בשטח, להעביר מספיק סנקיס, כוח של בסכיכות 150 סנקיס, סדר גודל של 8000 חיילים, שפע של ר.פי. ג'י, סאגריס.

לפני כז
אג

ואז, נחתי פקודה של התקפה מודרגת: פלוגה חוקפת, סיצרת אש, פלוגה שניה מתקדמת, וכך כמדורג עברנו שטח של כמעט ששה ק"מ, בתוך המערך הנוראי הזה והכלים הקדמיים שהובילו זה הכלי שלי, הכלי של הסמג"ד ושל אחד ה-ס"פ'ים, הובילו את ההתקפה. הגענו די קרוב לאזור החפלה ואז התברר מתוך דיווחי הקשר שכלי אחרי כלי, סנק אחרי סנק, מפקד אחרי מפקד, למעשה יצאו מכלל פעולה. הראשון, נהרג ס"פ פלוכה אחר כך ס"פ שני וכך הלאה והעסק התפתח הלאה והבנתי שאין לנו עם מה הלאה לפתח את הלחימה והבנתי גם שכל הערכת המצב שאנחנו בסך הכל באים בעקבות /כ שני, וזאת נקודה לבירור בפני עצמה שמיד אתרכז עליה, אין לה אקטואאאחיזה, ואנחנו למעשה חקפנו את ראש הגשר/ של הארמיה השנייה, בגודל אחד ללא ארטילריה, ללא חיפוי מיל-אוויר, כלי גודל 142, כלי גודל של כית-ספר לשריון, והגענו לאיזה שהיא נקודת שחיקה סופית

כמה סנקים היו לך ?

לסקוב:

נכנסתי להתקפה עם 22 סנקים. למעשה הייתי עם 21, אחד היה של נחקה שנשאר מאחורי ולא נכנס להתקפה. למעשה השך

א. יגורי:

20 שלי ואחד שקלתי מ-126.

בקשר נחתי פקודה לדילוגים תוך תנועה ואש לאחור.

אני בעצמי, לא יכלתי אז בדיוק להעריך את המשמעות לפי אני בדיוק מדבר, כי לפי

הדיווחים כבר לא היה לי בערך אל פי לדבר. נסיתי לקרוא להם בקשר, אך פרט

ל-ס"פ אחד לא ענה לי אף אחד.

למעשה, בפקודה הזאת הצלתי את ארבעה הסנקים והם היחידים

שיצאו מהשטח, מכל גודל 113 שנכנס לשטח יצאו ארבעה סנקים של פלוגה של בריק פלוגה

מ' שהוא יצא מהשטח.

דברתי ברשת הקשר שלנו. הוא יצא מהשטח ויותר לא שמעתי.

הספתי פגיעה בסנק שלי, פרשתי זחל ימני, מיד פגיעה שניה העיפה את כל רשת האנטנה,

את כל מערכות האנטנה. רשת הפנים עוד עבדה, נחתי לצוות פקודה נסייח סנק ויראחי

אב

שהצוות כלו נחלץ, לנהג היו קצת בעיות, עזרתי לו לצאת. היינו כסנק הזה חמסה אנשים, מסום שלקחתי אחי אה קצין הקשר של הגדוד - זה מקובל בשריון, שאתה לוקח אתך או את קצין אשתאא אשתאא המכצעים או את קצין הקשר כשאתה יוצא להתקפה - על גבי סנק - כל חמסה אנשי הצוות יצאו בריאים ושלמים מהסנק בשלב הזה, ונחתי להם הוראה כללית על ציר הכביש לנסות להשתחל החוצה אל עבר כחותינו תוך כדי ריצה. זה היה באור יום, בתוך סערך שורץ של אנשי קומנדו, זה היה כארבע אחרי הצהריים, אור יום מלא, בתוך סערך שורץ חילי קומנדו, אף כל הזמן תחת אש צפופה גם של ארטילריים וגם אש מנסק קל. ראשון נפגע קצין הקשר, אחריו נפגע התותחן. אהנהג, אהסען-הקשר ואני הגענו לאיזה שהיא שוחה קטנה שתיל- אויר עשה בשטח ע"י פצה, סין גומה קטנה. הנהג שהיה קצת יותר בעל כושר מצא ראשון את השוחה הזאת, הוא פשוט השתחל לתוכה. כמו שאנחנו השתחלנו פנימה, השתחל לתוך אותה שוחה, אש צוות מסנק אחר שהיה יחד אחנו והצליח להחלץ עחיד מהסנק שלו. היינו בתוך השוחה הזאת ארבעה אנשים.

תשעה תשעה אשתאא אשתאא ואנחנו כל הזמן תחת אש וצליפות

מאד מדויקות - של אש מנסק קל, אש נ"ס וסנקים, גם הסנקים שלנו ירו ולמעשה היינו בין הכחות וחספנו אש משני הצדדים. תוך זמן קצר ביותר התחילה לרדת עלינו התקפה של נגמ"שים מצרים, ישר אל עבר השוחה שלנו כשהם כל הזמן יוריסאש ומתקדמים לעברנו. הם נעמדו כטווח של כמסר מאתנו, ירו לתוך השוחה, חלק מהאנשים נפגע, ואז התפרץ פנימה קצין גדול גברתן, הדף את היורים, חסם בגוף שלו את אש היורים, ולמעשה הוא הציל את החיים שלנו. יותר מאוחר הוא הציג אצמו כסם קפטיין פארוק, סן, גדול, חקיף, והעלו אותנו על הנגמ"ים המצרים.

כך שלא היה כאן לא אקט של כניעה ולא של הארגנות

ולא של שום דבר, הכל הלך כרצף של נסיגת סנק - שוחה - החקפת נגד ואתה תחת אש מוטל בתוך נגמ"ש מצרי.

אב

עד כאן הארועים. כל הארועים והעלילות בשכי - אם

הם מענינים אותכם, אני לרשותכם.

לסקוב:

מה היה ידוע לך על שיטת ההתקפה של המצרים מכחינת צליחה

והקמת ראש גשר? שיטת ההגנה שלהם ועל מארכים של צידי

סנקים, מה היה ידוע לך מה היה קורה על הגדה המערבית שלהם, לפני המלחמה?

א. יגורי:

לפני המלחמה היו לי מספר נחונים טובכלים. לגבי

ראשי-גשר, ידעתי שיש להם אמצעי צליחה רוסיים, די

משוכללים ומאד מהירים והם אָאָאָאָ פגיעים מצד אחד אבל בגלל הכמות שלהם הם

עונים על הכעיה של הצליחה.

לסקוב:

איך הצליחה מתבצעת?

א. יגורי:

עקרונית הבנתי שזה על אותו עקרון שאנחנו מכצעים,

סירות נחמים עוברות ראשונות, פורשים אחרי זה גשרים.

לסקוב:

אש ארטילריה? מסיעת? איזה אש?

א. יגורי:

כדרך כלל, סיוע ארטילרי ממושך מאד מסך זמן של עד

12 שעות ריכוך ארטילרי פלוס אוירי, ואז רק מתבצעת

דוקטרינת הצליחה, שהיא בטכניקה של השטת כלים קלים, פרישת גשרים והסתייעות ברכ

אמפיבי שלהם שהוא מצוי אצלם ככמויות די גבוהות.

לגבי צידי סנקים, לא היה ידוע לי שום דבר. הפגישה

הראשונה שלי עם הנושא הזה הייתה עם גרור הקומנדו. מזה, משהו למדתי בעצמי אבל

המשך הקצר - יום - מהגרור עד המשך הלחימה, לא איפשר אפילו להוציא לקחים איזה

שהם מהארוע הזה.

אב

- לסקוב :
סאגריס, אש נ"ט, 100 מ"מ, 57 מ"מ, ר.פי.ג'.7. מכחינת כפויות כמה יש ביחידה, היה ידוע לך?
- א. יגור :
לא. גם לא הכרחי את הכלים האלה.
- לסקוב :
גם לא שמעת עליהם?
- א. יגור :
יכל להיות, "סאגר" אני אשש זוכר שמהו נאמר על זה. ר.פי.ג'. אני לא זוכר בכלל.
- לסקוב :
מה שיטת ההגנה שלהם? ידעת על זה משהו?
- א. יגור :
דוקטרינה מדויקת - לא. הכנתי יותר מסכניקה הפריצה שלנו, איך הדוקטרינה שלהם מבוססת. ז"א, אני יודע שזה שיטת ההגנה הרוסית שהעקרון הוא של שלשה הקווים, קו ראשון עם מוצבים מדובללים עם סערך נ"ט, הקו מורכב בעיקר מכחות חי"ר, נ"ט, הסחיעות מהמיגן של נ"ט הנמצא יותר בעומק, בנוסף ארטילרי וסנקים, קו שני שהוא ערוך הרכה יותר ונשען כבר על הסיגננה, וקו שלישי שהוא בעומק והוא למעשה הכחות המנווידים והמתפרנים של השריון.
- לסקוב :
יחסית למה שידעת על שיטות הלחימה של האויב, מה היה לך כשביל להלחם נגד חי"ר ונ"ט, למשל?
- א. יגור :
לפי הערכתי, במצב הזה שהיה, אש
- לסקוב :
לפני המלחמה, מכל מה שידעת שכך האויב פחות או יותר נלחם, שאלה את עצמך מה יש לך? איזה סנקים היו לך?
- א. יגור :
סנטוריונים.

אב

- לסקוב: שאלת עצמך מה יש ללחום נגדו? נגד חי"ר, נגד מספרים גדול פלוס ארטילריה, מה היה לך?
- א. יגורי: העקרון שלנו נשען על שלשה דברים: על סיוע ארטילרי שלנו, ואוירי, כולל ריקוט ונפלם. **אמאָן**
- לסקוב: נפלם יכל היה בחנאים שיס נ"מ, להיות אפקטיבי?
- א. יגורי: אמרנו, שאנחנו רואים את הנ"מ באזור המיגננה.
- לסקוב: מה הגובה שאפשר להוריד נפלם כדי שיהיה אפקטיבי?
- יגורי: הצלילה נמוכה, אבל הטווחים שכין הקו הראשון שעליו חשבתי כי עליו תודרכנו וחורבלנו לחקוף, הוא טווח ק"מ מספיק כדי שה-נ"מ לא יהיה מספיק אפקטיבי בשלב של חקיפת הקו הראשון. ז"א, ראינו מין מסך **אמאָן** כזה שיורד, פעילות אוירית, מסיביות ארטילרית, כניסה עם חרמ"ש שלנו, הסתייעות במעט הנשק הארטילרי הצמוד לנו - מרגמות בעיקר - ופריצה פנימה לתוך הקורים.
- לסקוב: כמה מרגמות היו לך?
- א. יגורי: בגודל היתה לי מחלקה אחת של 81. ארבעה כלים.
- לסקוב: השתמשת בהם?
- א. יגורי: **הזחלמים.** לא, הם היו על **אמאָן**. הם היו מאחור. אלה נשאר ודילגו מאחורינו. הם לא היו בתוך האזור הזה.
- לסקוב: ז"א המרגמות לא נכנסו לפעולה. מה היה לך?
- א. יגורי: שום דבר. לי, חוץ מהחרמ"ש שלא היה גם טעם להכניס אותו כשלב הזה, הוא גם היה יותר מאחור - לא היה שום דבר.

לסקוב: מה הסיוע הארטיילרי, שקבלת? מה הסיוע האוירי שקבלת?

א. יגורי: לא אוירי ולא ארטיילרי. שום דבר. דרשנו. זה היה

חנאי בכלל. היה לי קש"א (קצין קישורארטיילרי).

דרשנו והתעקסנו ולחמנו שיהיה לנו הסיוע הזה והוא לא ניתן ולא היה.

לסקוב: אני רוצה להבין את חכלית הפעולה; אמרו לך ללכת עם הגדוד אל פירדן בשביל

לעלות על גשר?

א. יגורי: הפקודה הייתה לעלות על גשריסולהעביר סנקים לצד השני.

לסקוב: מבחינת חפישה, כלאמר חטרון בכלל לא היה לך. אתה הלכת

עם הראש לתוך השטח של המצרים?

א. יגורי: בפרוש ידענו, ראינו שיש שם מצרים, החטרון נשען

על שני דברים: על חטרון חלקי של הכלים שלנו של

תנועה ואש מדולג של אותן הפלוגות, ושל דילוג בסדר גודל של חסיכה שמשחקת.

לסקוב: מהלחימה של גדוד 9 שהיה קדם ב-275 שהוא נשחק כבר

ב-6 לחדש. לא ידעת עליו?

א. יגורי: לא.

לסקוב: מהלחימה של גדוד 9 ואחר כך אה ההתקפה של 460 שהוא

תקף עם 22 סנקים וניסה להתפרץ, האם ממנו משהו? ידעת?

א. יגורי: שום דבר.

לסקוב: לא ידעת ממנו מה נעשה בגדה המערבית? כמה נ"ט, כמה

ארטיילריה?

א. יגורי: שום דבר.

אג

אאאאאא

לא ידעת כמה סנקים הם הספיקו להעביר?

לסקוב :

לא, שום דבר.

א. יגור :

ידעת כמה גשרים יש להם?

לסקוב :

לא.

א. יגור :

ז"א הלכת "בליינר"?

לסקוב :

זה לא היתי אומר "בליינר". הלכתי לפי חכנית שאמרה
שצריך לשטוף את השטח ולהעביר סנקים לצד השני. משמעות
העניין, שהערכת הפיקוד היחש שאף שאין כאן שום אלמנט שיכל לבלום.

א. יגור :

מה עשה המח"ט בזמן הזה?

יו"ר אגרנט :

המח"ט היה אחי בשטח. על ידי. נחתי לו סנק אחד שלנו,
הוא היה מאחורי קצת, אבל היה על ידי.

א. יגור :

מה קרה אחו?

יו"ר אגרנט :

אני מכין שהוא ראה את עצמת האש, הוא נחלץ לאחור אאאא
ובמסין לפקד על הכח.

א. יגור :

אחרי כן רב

לפני כן רשמה אג
רב

ועדה החקירה - ישיבה קכ"ב
24.7.74 - בקר
הער: סא"ל א. יגורי

י. ידין:

התמונה שאתה מסרת היא ברורה כערפל שאתה היית בה,
אני רוצה קצת להכניס את הפרטים לתוך תמונה שקשורה

עם חסיבה אחרת. אתה כאשר קבלת את הפקודה בבקר של ה-8 לזרז לשטח הזה ששם הייתה 460 למעשה,
כננסת לשם וראיתם שהיו שם כוחות ושאלתם: למה אתם ולא אחרים צריכים לעשות? קבלת
איזה שהיא פקודה מהי המסגרת הכוללת של התכנית, של האוגדה, של החטיבה, של האוגדת,
או רק המשימה הייתה לנוע דרומה ושם נפגשת בצהריים, כפי שאחה אומר, עם מפקד החטיבה,
ואז קבלת את המשימה?

א. יגורי:

אמרתי קודם, שהפקודה לי הייתה מפורשת: החטיבה תנועה
לעבר שחף וחזיון, תחקוף כאשר 113 תוקפת את חזיון

ו-142 את שחף בסיוע אוירי ארטילרי וכוחות נוספים. לבלום חוץ כדי תנועה דרומה ולהתיצב
לעבר הפריצה.

י. ידין:

נמסר לך באותו הזמן גם אינפורמציה על כוחותינו
כמידה ואתה החקל בהם?

לא.

א. יגורי:

שום דבר?

י. ידין:

שום דבר.

א. יגורי:

למעשה אם ידעת או לא ידעת, זה הכל מה שאולי

י. ידין:

שמעת, האזנת, אבל כפקודה לא היו לא נתונים על

האויב ולא על כוחותינו?

נכון.

א. יגורי:

כלומר, כאשר יתה הלכת דרומה, ואתה היית הגדוד

י. ידין:

הראשון של החטיבה, תיאורטית יכולת להתקל בכוחותינו?

פרט לזה שיש תצפית בשטח ויש הבנה למה שמתרחש.

א. יגורי:

אבל לא ידעת ששם יש גדוד 460?

י. ידין:

בפקודה נאמר לי, ואני גם עמדתי על זה קודם -

א. יגורי:

24.7.74 - בקר

הער: סא"ל א. יגורי

א. יגורי:

שחך כדי החנוכה הזאת גם אקבל הוראות וגם

שכוחות שלנו, וזה אולי איזה חשובה לשאלה הקודמת - שכוחות שלנו ה ליחו לצד השני.

נאמר במפורש ברשת - שכוחות שלנו הצליחו לעבור לצד השני.

זאת שמעת ברשת?

י. ידין:

נאמר ברשת בסביבות 11, 12 שעה לפני שהגענו לאזור.

א. יגורי:

זוהי רשת שניתן להאזין בה לכל מאן דכעי, למי שרוצה?

י. ידין:

אני ככלל מוכרח להגיד לך, שבזמן המלחמה הרשתות עבדו

א. יגורי:

די פתוח.

איזור רשת זו היתה?

י. ידין:

זו רשת מבצעית חטיבתית. נאמר במפורש ברשת - שכוחות

א. יגורי:

שלנו הצליחו להעביר כלים לצד השני ועלינו לתגבר אוחס

ולהמשיך את רצף ההתקפה. זו היתה המסמעות ואני גם עמדתי על זה כראשית דברי, אני אבהיר

אח העניין. אני עכשיו מכין, שאולי הכונה היתה לגדוד 119 של חיים עדיני שחקף 4 שעות

לפני באוחו מקום. מבלי שכסובן אז ידעתי על זה דבר. זאת אני יודע עכשיו אחרי שחזרתי.

ז"א אתה קבלת ידיעה ברשת, שדרך אבב אני מניח שגם

י. ידין:

המטה הכללי שלנו יכול היה להאזין לאוחה אינפורמציה,

אין שום סיבה סכנית לא להאזין לה.

יש אפשרות אבל אני לא חושב שהם יורדים לרשתות חטיבתיות.

א. יגורי:

במידה שירדו יכלו לשמוע את זה.

י. ידין:

כפרוש.

א. יגורי:

ואתה מקבל ידיעה לחזק. ז"א, כוחותינו מבחינה זו

י. ידין:

טבעי להניח שזו חטיבה 460.

כלי שידעתי את המספר.

א. יגורי:

כדיעבד הכונה היתה ל- 460?

י. ידין:

24.7.74 - בקר

הער: סא"ל א. יגורי

- א. יגורי: שום דבר.
- י. ידין: ואחא הייח למעשה מפקד הגדוד הפעיל של אותה חטיבה?
- א. יגורי: אני מניח ככה, כן, כן.
- י. ידין: מכחינה זו כך זה בא לביטוי.
- י. ידין: אני בכל זאת רוצה להכין ית זה. אני מתאר לעצמי נניח, רק לשם תאור, שהתיאוס בין האוגודות והחטיבות נניח שהיה לקוי, יכול להיות שלא היה לקוי, כי אכן אינם חייבים לתת לך הוראות ישירות. כי אתה הלא לא מקבל הוראות לא מהפיקוד ולא מהאוגדה, לך יש אדם ששמו מפקד החטיבה. מפקד החטיבה, לפי הידיעות, אני מניח שגם באופן מעשי עדיין לא חקרנו אותו, הוא נמצא בחו"ל ברבע זה, הוא ידע שהוא מגיע אל אמיר. או יותר נכון שהוא מתקרב אל הכוח של אמיר (לפי אמיר הוא גם שוחח איתו) איך אתה בכל זאת מסביר, כאשר אתה אומר - שמפקד החטיבה הוא מפקד אפיץ וטוב, ואנחנו יודעים ומכירים את זה וכו' וכו', שאח האיינפורמציה הזאת שהייתה לו לפחות, על כוחותינו ועל המגמות, למה הוא לא העביר אליך?
- א. יגורי: אני אהיה מוכרח לומר, שעד הרגע שאתה שואל את השאלה הזאת, הנושא הזה אצלי, דוקא של הכניסה והחדירה עם 460, לא נראתה פרובלמטית. זיהינו ^{מגמות} גדולים מאד את הכלים שלנו. כולל כלים קדמיים שהיו פרוסים על הכרבה. ידענו שאנחנו מתקרבים לעבר חביבה. ידענו שיש עוד כוחות וידענו את גבול הגיזרה שלנו. זה היה בהחלט טבעי שנצפה לראות כוחות...
- י. ידין: למה אני שואל אותך? - נניח ששם היה גדוד 460, ציר אני לא זוכר איזה גדוד זה היה, שתקף את חביבה לפניך, והוא הוכה, כן הצליח או לא. אתה יודע, או לא יודע, זו השאלה - שכבר הייתה פעולה בבקר בשטח שאתה הולך להלחם?
- א. יגורי: לא. שמץ מזה.
- י. ידין: לא ראית טנקים שלנו שרופים או מה?

24.7.74 - בקר

העד: סא"ל א. יגור

- א. יגור:
 לא.
 אני אומר את זה - אילו ידעת והיה הדבר מתואם
 רק
 לא ע"י מפקד החטיבה שלך ומפקד החטיבה השכנה
- אתה כמפקד גדוד יכולת, אולי צריך היית, אם יש שם מפקד גדוד שהיה בשטח, היה רצוי להפגש עם אותו מפקד גדוד ולשמוע ממנו, מה קרה פה, מה האויב, איך הוא מאורגן, איך הוא מצולם, מדוע הגדוד סבל אכידות, לפני שאחה נכלל בכנס?
 א. יגור:
 כן, אילו בכלל היה ידוע שיש נתון כזה.
 לך לא היה ידוע שום דבר?
 שום שמץ מזה.
- מובן פאליו מתוך החיבור שלך, אני רק רוצה לודא את זה. נתוני מודיעין על האויב מסי אתה קבלת? קצין מודיעין של החטיבה היה פעיל במידה שזה נוגע אליך?
 א. יגור:
 לא. שום נתון לא קבלתי אף-פעם לאורך כל הזמן למרות שדרשנו. היה לי מטה...
 קצין מודיעין לא היה לך?
 לא. חוץ ממפות הקוד האלה סרידז, לא היה שום נתון.
 טוב, אלה מפות לפני המלחה.
 כן. זה מה שהיה.
- לא היה לך שום חומר מעודכן לא קבלת ממפקד החטיבה ודאי לא מהאוגדה ולא מהפיקוד?
 לא.
 הפיקוד נכנס לרשת שלך במישרין אי פעם?
 אף פעם.
- למעשה אתה, כמו ר"א לסקוב אמר - אתה הלכת "בליינ אתה אמרת; שזה לא היה בליינד. זה כן בליינד במידה מסויימת, פרט לשיקולים שלך של מפקד בשטח. אתה לא הולך סתם, אתה מסתכל

24.7.74 - בקר

העד: סא"ל א. יגורי

י. ידין:

פה יש אויב, פה יש גבעה, אבל נחונים מוקדמים לך לא נחנו מה היה לפחות באותו השטח רק שלוש שעות קודם, או כמעט באותו השטח?

שאלה כזאת יכולה להתעורר אם יש לך ספק א. יגורי:

שבכלל משהו התרחש בשטח קודם מבחינת פעילות.

אחה אפילו לא ידעת שמהו התרחש? י. ידין:

שום דבר. א. יגורי:

וכשהמח"ט נמצא על ידי והפקודות הן ברורות וסאד

מהירות ובאות חחה לחץ...

לפי הרושם שלך, מכאן, שגם מפקד החטיבה לא ידע י. ידין:

על הפעולה?

אני לא מעריך, שאילו היה יודע, היה נוחן לי א. יגורי:

פקודה כזאת.

אתה אפרת - שאחה חשבת שזה איבוד לדעת. גם מפקד י. ידין:

החטיבה חשב כך, מתוך מה?

פשוט מתוך הפפכלות בשטח. א. יגורי:

רק על סמך מה שאחס ראיחם? י. ידין:

זה הספיק לחשוב שזה די טוב. א. יגורי:

אבל לא היה נוסף נוסף של ידיעה מה קרה י. ידין:

בשטח הזה?

לי לא. א. יגורי:

מפקד החטיבה, במידה שידע לא אמר לך. י. ידין:

אם ידע, לא אמר לי. אני לא מניח שידע. א. יגורי:

מפקד 460 אומר, אין לי שום סיבה להניח שהוא לא י. ידין:

אומר אה האמת בשלב זה. אני לא כדקחי עדיין עם

24.7.74 § בקר

העד: סא"ל א. יגור:

י. ידין:

מפקד החטיבה השני, הוא אומר - שהוא אמר למפקד החטיבה

שלחזור על אותה פעולה מה שהם עשו בבקר בגיזרה הזו הצפונית יותר, לפי דעתו, אצאא זו
 תהיה שגיאה. מפקד החטיבה אמר לו, שלך ז"א, הוא מרגיש גם כן כך, אבל יש לו פקודה.
 החלק הזה דוקא מתאים לחיאור שלך. אבל אני חוזר, אם כי החשובה שלך הייתה ברורה -
 מפקד החטיבה בין שידע בין שלא ידע, לא אמר לך שהיה כבר משהו בגיזרה?

א. יגור: אף טילה.

י. ידין: בזה אתה בטוח?

א. יגור: מאה אחוז.

י. ידין: כלומר, כל הידיעות שלך על כוחותינו זה היה מתצפית.

אתה ראיח את הכוחות מדרום?

א. יגור: נכון.

י. ידין: עכשיו אני רוצה לחזור קצת אחורה לקראת המלחמה.

אם כי אני קראתי את העדות שלך.

נכנצל: סליחה יש לי שאלה כרי שלא לחזור. רק להשלמת החסונה.

אחה אמרת - כאשר עזבתם את הסנק, אתם הייתם באז צולכת

של שני הצדדים. ז"א, שהיחה גם אם מצדנו וגם מכוחות המצריים. מה היה משקלו של החלק שלנו

של האש הישראלית, באיזה כוחות היו מורגשים ומה יכולת להבחין באותו זמן בשטח?

א. יגור: אני אמרתי - שאחרי שעזבנו את הסנק ונכנסנו לתוך השוחה

הקטנה, הרגשתי שאנחנו נמצאים כצד אחד בצליפות מאד מדוייקות

של אש, של חיילים שהיו מסביבנו למעשה, ומיד אחרתי זה ירדה ההקפה. ומצד שני, הכחנתי

גם מאש שבאה מהכיוון שלנו. זה כלל גם מרי פעם הפצצות אויריות, וגם אש סנקים לפי הכחנתי,

שבאו מהגיזרה הדרומית, כפי שיכולתי אז לתאר לעצמי.

נכנצל: זה היה בעל משקל רב בחסונה הכוללח?

24.7.74 - בקר

הער: סא"ל א. יגורי

א. יגורי:

קשה לי מאד להעריך את זה בשלב הזה. מה שהיה בעל

משקל רב זה היה האש של האויב, זאת אני יודע.

סלח לי רגע אני חוזר לאותו יום, אחר כך אחזור

י. ידין:

אחורה. אם כי התשובות הן ברור מפה שכבר אמרת, אבל

אני רוצה להיות בטוח בנקודה הזאת.

המצב ב-8 לאוקטובר בבקר, מבחינת חמונה כוללת

של פיקוד הדרום והמטכ"ל, כפי שנמסר לנו, זה שהתכנית הכללית הייתה באותו בקר שהאוגדה

שלכם, אוגדה של הגיס, היא חתוקה מצפון לדרום, וחלק מהתנועות שלך היו חלק מזה, בזמן

שהאוגדה השכנה 143, היא באותו הזמן חתוקה בכלימה או כהגנה, ואחר כך, לפי התפתחות

העניינים, נראה איך ומה יקרה. החמונה הזאת נחנה לך בבקר?

לא נחנה לי אף-פעם שום חמונה בכלל.

א. יגורי:

כלומר, אני רוצה להבין, הלא סו"ס אתה עברת אה כל

י. ידין:

הדרגות של הפיקוד. אנחנו למדנו חמיד, שכאשר נוחנים

פקודה למ"מ, נוחנים לו ידיעה מה קורה בגדוד, אחר כך עוברים לפלוגה למשימה, אאאא

ואפילו לפעמים נוחנים לו את המסגרת הספורית של החטיבה. אתה כמג"ד, ז"א, למעשה לא

קבלת שום נחוני פתיחה על כוחותינו ועל חכנותינו מעל הגדוד שלך, ואולי כללית על

החטיבה, שהחטיבה יורדת דרוסה?

נכון.

א. יגורי:

כבר לא לדבר על האויב. אתה גם לא שמעת באותו יום

י. ידין:

באיזה רשתות מה קרה בין האוגדה והחטיבה?

המשיכה א.א.

6878

- א. יגורי
הוזמנתי לסכום של אוגדה 162, בזמן המשך הפעילות הדרום, כשישבו באזור רפידים, שם היה סכום פעולות האוגדה, שם נתתי את סכום החלק השלי ובא לביטוי גם הצלבות.
- ידין.
כל הבעיות שאני מעורר, באו לביטוי בסיכום הזה?
- א. יגורי:
פחות או יותר, כן.
- ידין
אפשר לומר שאז בפעם הראשונה החברר לך מה היתה החסונה סביבך.
- א. יגורי:
נכון.
- ידין
ברור שבמצרים לא קיבלת אינפורמציה ועד אותו רגע שנפלת בשבי לא ידעת את הדברים.
- א. יגורי:
נכון.
- ידין
אני רוצה לחזור קצת אחורה. מתי החאסנה החטיבה שלך בפעם האחרונה במסגרת גרודית לפני הפלחמה?
- א. יגורי
לרעתי, דווקא החטיבה שלנו היתה מבחינת אימונים די מתורגלת וטוטוטפת. היה לנו אימון יחידתי של כחצי שנה לפני, ושכועיים לפני הפלחמה היינו באימון של מפקדות עד לדרג פ"מ במסגרת אוגדתיח.
- כל אוגדה 146, זה היה תרגיל סקדים.
- ידין:
כגדוד שלך, אני לא יודע מהו הנוהל, מישהו צריך היה או ניהל יומן של פקודות שנכנסות ויוצאות?
- א. יגורי:
בדרך כלל הקטב"ץ מנהל את זה, אבל מקטב"ץ בשעה 5.30 בבוקר היה ההרוג הראוון של הגדוד.
- ידין
הקטב"ץ באופן אישי חייב לנהל, או שיש איזה סמלי מודיעין?
- א. יגורי
יש סמלי מבצעים מודיעין, אבל הכושר שלהם להבחין, ללא נחוני פתיחה, ללא ידיעת גיזרה מצומצמת, זה די פרובלמטי, למרות שהם מחאמצים לעשות עבודתם כראוי.

6879

- ידין: הפק"ל הוא שהאחריות לנהל יומן בדרך גדודי היא על הקסב"ץ באמצעות סמל. איפה הוא יושב?
- א. יגורי: יש זחל מודיעין מבצעים, שהוא משמש כמפקדה עיקרית. כאשר הפג"ד נמצא על סנק או על כלי אחר, אז מהזחל הזה מנהלים למעשה, בעזרת שחי מפות -
- ידין: זה זחל"ס או נגמ"ש?
- א. יגורי: זחל"ס.
- ידין: הוא לא יכול להתקדם עם הסנקים, הוא נמצא אי שם -
- א. יגורי: נכון. לכן אפרתי מיפקדה עיקרית, ולא קדמית.
- ידין: הוא מקבל אינפורמציה על ידי האזנה, או טמזינים במישרין?
- א. יגורי: בדרך כלל קמב"ץ שמסוגל לקרוא את הקרב ולהכין ~~אזנה~~ יותר, מעדכן אותו מדי פעם על ידי נתונים, אבל העבודה שלו היא יותר טכנית.
- ידין: לך היה סמל כזה?
- א. יגורי: יש סמל כזה. הוא אמוץ על המפות, הוא אחראי על הנושא.
- ידין: בדיעבד לא חקרת אם היה יומן כזה?
- א. יגורי: כשתזרתי כבר לא היה כזה, כי לא היה עם מי לברוק את הנושאים האלה.
- ידין: אני חוזר לשאלה: ל רב אלוף לסקוב בענין המרגמות. המרגמות הללו, אפילו מרגמות 81, צריכות היו בכל זאת לתת תשובה מסוימת בלחיסה נגד חי"ר, או למטרות מסתרות. כשכיל מה בכלל היו המרגמות האלו בגדוד?

א. יגורי

המרגמות בגדוד טנקים צריכות בעיקר לחת תשובה לנושא

תאורה, ובעיקר האורת לילה, לפעמים גם מיסוך עשן.

בגדוד טנקים בא הנושא הזה לשתי מטרות: מיסוך עשן, לצורך חילוץ או הטעיות, ותאורה כאמצעי ירי לילה, כמובן שאין שום סיבה לא להפעיל מרגמות אלה, אם ישנן, אם הן מסוגלות להגיע, אם הן מסוגלות לטרוח, אם הן לא פגיעות לאש ארטילרית של האויב, אין סיבה שלא להפעיל אותן גם בחנ"ס.

ירי

אין סיבה למה לא - זה מובן סאליו. השאלה היא

אם בתוך הדוקטרינה של הלחימה שלנו היה איזה תפקיד

למרגמות האלה בסיוע נגד פעולות חי"ר נגד שיריון.

יגורי

הדוקטרינה בשיריון אומרת שלא, הדוקטרינה אומרת

שהמרגמות מחוכננות לשתי המשימות שצינתי.

ירי: אהה היית בשיריון כבר ל-40+ במלחמת ששת הימים? מה

היה תפקידך?

א. יגורי:

כן. הייתי באוגדה של טליק, הייתי מקטר בין החטיבה של

רפול והאוגדה של טליק. בפריצה לצומת רפיח ובכל

הציר הצפוני.

ירי

מה היה מצב המרגמות ומה היה תפקידן במלחמת ששת הימים?

א. יגורי:

אני חושב שאז ניתן משקל יותר גדול לנושא של הפעלת

רסיסים, זאת אומרת הפעלת חנ"ס. אבל העסק הזה נותק,

והחרגולות של התקוות הטנקים נעשו רק בשימוש לתאורה ועשן.

ירי:

לאור הנסיון שלך במלחמה האחרונה, כיום הראשון,

ב-7 לחודש ואולי אפילו ב-8, - אילו מרגמות היו יותר

צמודות לטנקים, או אפילו על נגמ"שים, הן יכלו להביא חועלת נגד חי"ר שנתקלחם בו?

א. יגורי

הייתי אומר, שאם הן כחוף נגמ"שים, שקצב התנועה שלהם

הוא קצב התנועה של הטנקים, ואם הם מחורגלים ומאוסנים,

מחוף הנחה כזאת, אין ספק שזה יכול לתרום. כמובן שלאור צפיפות הארטילריה, והנגמ"ש

הוא די פגיע ודי חשוף לכל סוגי ארטילריה ונ"ט שהיו שם -

ידין:

אבל יש לו ניירות רבה.

א. יגורי:

נכון. אני אומר ניש לזה כהחלט יתרון, ואם זה כך
יחופעל, ואני מניח שלכיוון זה הולכים, אין ספק שזו
חיה הרומה שמעווחית, לאור מה ילמדנו במלחמה הזאת.

ידין:

אמת שאתה מפקד אגד תחזוקה, בעיה זו התעוררה שם?
מה זה בדיוק אגד תחזוקה?

א. יגורי:

אגד תחזוקה זאת חטיבת תחזוקה ושרותים של אוגדה;
גדוד אספקה, גדוד חימוש, גדוד רכואה, משטרה צבאית.
יחידה זו כבר היחה באימונים, בדרגים של השתלפויות
קצינים או משהו מסוג זה?

א. יגורי:

אוגדה זאת הוקמה חוץ כדי המלחמה. היא עברה שפשוף
בחרגילים שהיו עכשיו בסיני. חסר לה קצת ליטוש אחרון

של חרגיל אוגדתי.

ידין:

בעיה הלקחים מהמלחמה האחרונה האם היא כאה עכשיו
לידי ביטוי בחרגילים, באימונים, בשיחות, בתכנונים?
שאלה קשה. היא מביאה אחי פשוט למשפט קיצוני שאני
לא שש להגיד אותו, אבל אני מודאג מיישום לקחי

המלחמה.

ידין:

מה זאת אומרת?

א. יגורי:

נאמר כך, שבפורום של מפקדים יש דיונים ויש עיבוד
דוקטרינות הדרות מותאמות לצרכי המלחמה. אני עדיין לא
השתתפתי בהם, אבל אני יודע שדבר כזה מתגבש, במפקדת הגייס, בפורום ועידת מח"טים
של הגייס. אני אומר שוב, אני עדיין לא השתתפתי כזה, אבל אני יודע שנושאים כאלה
מעובדים ומנסים ליישם אותם.

יחד עם זה אני מאד מודאג ממה שאני היום פוגש בצבא.

אני מודאג לגבי היישום המהיר והיכולת לעכל את המצבים החדשים שצהל עומד לפניהם.

פפפפ

ידין
במלים אחרות, לקחים פמש, אינני מדבר כרגע על חורות
שאולי יתבטאו בחבורות ובבתי ספר, אבל לקחים פיידים, אחת בחור קצין די בכיר
במפקדת אוגדה, לקחים פיידים בקשר לשיטות לחימה וציוד וכו' - לקחים
כאלה לא מונפקים אל האוגדה, בין בצורת לקחים ישירים, בין בצורה של חרגיל
של לימוד מהנסיון, קייס-סטאדי וכו'?

א. יגורי אני לא נתקלתי.

ידין מהי הייתה לאחרונה באימונים?

א. יגורי: כפי שאתה מכין, אהמקיד של סח"ט כשריון גוזל הרבה

סאד זמן, ואני עדיין נוחן כיום בשבוע סזסני

הפנוי.

ידין האגד מאורגן כהטיבה?

א. יגורי: כן. חטיבת מילואים. לא חטיבה לוחמת, חטיבת תחזוקה

ונרותים.

ידין אין לה לוחמים שלה, או רק להגנה עצמית?

א. יגורי יש לה להגנה עצמית, ויש לה חמש חבורות שליטה, שהן

חבורות אג"מיות, שלמעשה אחראיות על סיור ועל

פריצת צירים.

הנושא הזה כשלעצמו של אגד תחזוקה, אם נובעים בו,

הוא סאד פרובלמטי. לפי הערכתי, לא ניתן לנהל אגד תחזוקה כזה בלי מטה סדיר,

והיום אין אף מטה סדיר. זה נושא חסור ביותר, הייתי אומר שהוא על גבול

הקטסטרופה - ואני נזהר מפילים כאלה.

++++

היו"ר אגרנט אתה עכשיו סח"ט?

א. יגורי: זה נקרא ספקד אגד תחזוקה. הדרגה כמו של סח"ט,

תקן של סח"ט.

ידין איפה הציוד שלכם?

א. יגורי ברפיה. 440.

6883

ידין -

ובכל אגד החחזוקה על האוגדה אין אף קצין סדיר?

א. יגורי

אין לו סמפקדה האורגנית שלו, אנשים שמפקדים ברמה ובכושר,

כפי שיש לכל חטיבת סילואים אחרת. יש לו מספר

מזומצם של קצינים ומג"דים שמחזיקים את היס"חיס, אבל אלמנט של מח"ט וממח"ט

עם מטה, עם כושר פיקוד, עם כושר ניהול, עם טיפול באנשים - זה איננו.

לדאכוני הרב יצא לי לכתוב לרב־אלוף לסקוב

כנושא זה, כנציב קבילות חיילים, שזו אחת הדוגמאות. לכל החטיבה הגדולה

הזאת, יותר מ-3000 חיילים, אין שום אלמנט פיקודי סדיר. זה מעבר -

אני לא רוצה להשמש בכיטוי חריף - מעבר למסגה חסור.

מצאח דרך לחח ביטוי לדעה שלך, מלבד דרך

ידין.

נציב הקבילות, למפקד הקבילות האוגדה, לאלוף

הכיקוד, לרמטכל?

א. יגורי

כתבתי למפקד האוגדה שלילרותם, פניתי בכתב, בעל פה,

בישיבות, בדיונים, התרעתי, הצעתי פתרונות

בכתב ובעל פה בפורומים שונים. אני לא מרגיש שנעשה מטהו כענין זה. וזה

מדאיב אותי, הייתי אומר שזה סדיר שינה מעיני.

למי עוד כתבת?

היו"ר אגרנט.

לכל ספקדה האוגדה שאני כסוף לה.

א. יגורי :

סנדי הוא ספקד האוגדה? הוא יודע זאת?

ידין

הוא היה ספקד האוגדה. אני קיימתי איטית, ביוזמתי,

א. יגורי

דיון בלטכתו של האלוף סנדי, העלינו את הנושא הזה,

גיכשנו הגעה איזה סוג של קצין זה צריך להיות, והגענו לכך שצריך להיות

סמח"ט סדיר, ברמה של סגן אלוף, שזה יהיה הג'וב שלו, וזחר כך ישמש כסגן בזמן

מלחמה. דיברנו על כח אדם. זו היחה גם דעתו של סנדי, לפי דבריו. אבל יישום

של זה בשטח לא נעשה.

אני מרשה לעצמי לומר לכם בפורום הנכבד הזה, שזה

דבר חסור ביותר. זה ענין של אלפי חיילים, חחזוקה של אוגדה שלמה מונחת

6884

ביד, וזה לא מטופל, לא מאורגן ולא סתור בצורה ראויה.

ידין: יש לך יסוד להניח שהדבר הגיע לרמטכ"ל?

א. יגורי: אין לי מושג.

ידין: הקבילה הייתה בנושא זה?

א. יגורי: היו קבילות של חיילים בנושאים של תשלומים, של

שלישות וכו'. אני הרשיתי לעצמי בהערה נוספת

לחשוך נושא של מרכז גיוס, למשל, שהוא רגיש מאד. זה חלק ממכלול שלם שלא

סתור.

לסקוב: אחת מכיר את היעוד של המעוזים, ברגע שנכנסת,

לפני שנכנסת, ניסחת להתרשט עם אחדים מהם בכביל לראות

מה נמצא שני קילומטר סמו המים, שאתה לא יכולת לראות את זה - דיווחו לך?

היה ערך לדיווח שלהם? התקשרת? הייתה אפשרות להתקשר ולקבל אינפורמציה?

א. יגורי: סיפרתי שהייתה לי משימה לבטא החקפת הטעיה לעבר

מילנו - קנטרה. העסק הזה חייב היה להיות פתואם

או ברשת ערוץ קחשן (?), שהם יעלו על הרשת שלנו או שאנחנו נהיה פסוגלים

לעלות על הרשת שלהם. לילה שלם עבד קצין הקטר בנסיון ליצור חבירת קשר, ולא

הצלחנו: א. מפני שהמכטירים שלהם לא עבדו על הערוצים שלנו, ב. מכני תרגולת

ערוץ קחשן (?) לא ידועה להם, אלה היו אנשי חי"ר; ג. אולי בגלל לחץ קרב

ופעולות אחרות ל ניתן קשר. כל הקשר אדם נעשה באמצעות יחידה שתוכתה, שהייתה

מפקדת החטיבה שלהם, אני מניח.

לסקוב: 275?

א. יגורי: כנראה. או מישהו אחר שהיה בטוח והוא תיווך בינינו

באמצעות מכטירים אחרים. כך שלא הייתה שום אפשרות

להשיג אותם ברשתות שלנו, כי אנחנו לא חבירים ברשתות שלנו, ובעיקר שהם לא

מודעים לתרגולת של ערוץ חירום חשן.

6885

ידין:
היית רוצה להוסיף משהו על+ בקשר לשבי, כרט
למה הנבר התפרסם? קראנו את הפרסומים שהיו ושמענו,
אבל יש איזה דבר שאתה חושב שחשוב לוועדה לדעת בתוקף תפקידה, בקשר עם השבי?

יחרי כן יע

א.א.א. אהני

הטעמוך

6886

יגורי:

הייתי עומד על שלוש נקודות. נקודה אחת שאני מתאר

לעצמי שאחם ודאי מבינים אותה וודאי רכי האלופים את

הסיטואציה של גרוד שנכנס ואף אחד לא נכנס אחריו לחלץ אותו. ישנה תופעה שהיא הדאיגה אותי מיד ומפשיכה להדאיג אותי היום, עד כמה מבינים את המשמעות של הענין הזה; גרוד זה לא חייל - גם בעד חייל היינו נכנסים - גרוד שלם שנכנס ואף אחד לא נכנס אחריו להוציא אותו, זה נושא שמדאיג אותי. ויותר מזה.

נקודה שנייה, זה הנושא של הטיפול באמצעות הצלב האדום.

אני חושב שאנחנו לא מספחים מספיק את הקשר עם הנושא הזה, אלי אישיה לא הגיע אף פעם אחת איש צלב אדום. אני הייתי במעצר בודד, מנותק מכולם בכלל, הייתי במעצר יחיד, כצינוק, 43 יום. אני רוצה בנקודה הזאת לאמר שזה עד כדי כך הפריע לי והכאיב לי שחפשתי דרכים כשהזרתי לארץ להתרועע על הנושא הזה ואני חושב שלא היו ערים ולא קשובים לענין. אני חושב שצריך ליצור עם האנשים האלה גם קשר אישי, נוסף על הקשר הפורמאלי. אני חושב שהמוסד הזה כל עוד אנחנו טסים בשמים, מצניחים צנחנים, לדאבוננו עשויים להיות חיילים וקצינים שלנו בשכי והמוסד הזה (הצלב האדום) זה המוסד שמקשר, ולדעתי צריך, ויש לי הצעות לענין הזה, קבוקה שבגדה, --גם-העלתי-בטנא- המנסה-שמן- וגם העלתי הצעות קונקרטייות. כשעליתי למטוס הגיע אלי נציג הצלב האדום שיושב בג'נבה. הוא בא והצדיע, ואמר, קולונל יגורי, הראה לא נתנו לי להגיע אליך, עכשיו כשאתה בדרך לארץ אני בא להיפרד ממך. אמרתי לו שאני מצטער גם כן שלא נתנו לי להיפגש איך, אבל דע לך שזה מחדל שלכם שאחם לא דאגתם להגיע אלי בכל האמצעים העוסדים לרשותכם. אז הוא העיר איזה הערה שישראל זוכרת אותם, את הצלב האדום, רק כשהם נחוצים לה מאד. אמר זאת במין נימה כזאת, ופיתח עוד כמה פרעיונות.

יגורי:

זה נתן לי איזה אור ארום, עם כל העייפות שלי
וכל המצב, לחשוב. ומיד כשחזרתי לארץ ניסיתי לחפש
צנורה להעכיר את האינפורמציה הזאת. זה מדאיג אותי, מפני שאני חושש ..

לסקוב:

פעלת את זה ככתב באיזה מקום ?

יגורי:

לא. לא העלתי את זה. העלתי את זה בשיחות ונפגשתי
לאחרונה עם אהרון יריב, כמי שהיה מסוננה על הדברים
האלה וחיפשתי כל מיני צנורות כדי להזרים את האינפורמציה הזאת ואני לא
חושב שהיא זכתה לתשומת הלב הראויה.

הנושא השלישי והאחרון, אני רוצה לאמר, לי אישית

הנושא הזה של השבי היה קשה מאד. גם על הרקע שבו נפלתי, גם בצורת הספול

שקבלתי שם, הבדידות, הניתוק, אני חושב שחובה לחשוב ולגבש גישה

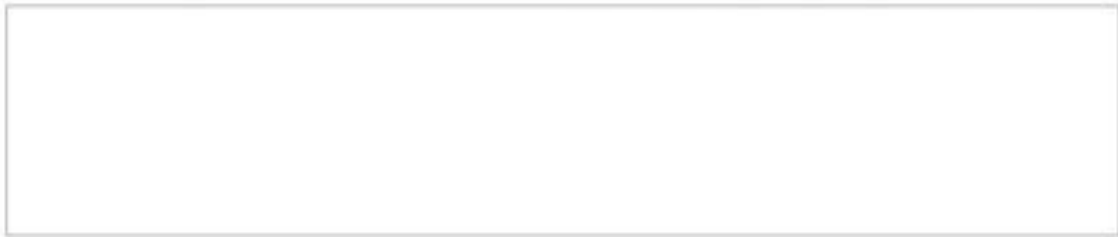
שהיה מוסכמת על צה"ל איך להכין, או לא להכין, ואת מי ומתי, לקראת אפשרות

כזאת. אני חושב שמה שהיה פעם כאפיזודה חולפת יכול לקרות. צריך לעשות שקול

עם מי, מתי, איך, להציג את הנושא הזה, אני מסכים שזה לא נושא לפריסה

רחבה. אבל זה נושא שמישהו צריך לשבח ולהגיד, איך להכין את האנשים,

אם צריך להכין את האנשים, האם יותר טוב לא להכין את האנשים.

ואני גם על הענין הזה דברתי, התרעתי, הצעתי, עסקו בנושא הזה.

ואני לא חושב שמישהו לקח את הענין הזה לתשומת לב.

הינ"ך אגרנט:

אנו מודים לך, כל האהדה והסימפטיה נתונה

לך על מה שעבר עליך. תודה רבה לך.

יגורי:

תודה רבה לכם.